

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Tacksamhet gör oss andligt starka

President Jose A. Teixeira, Portugal

President för området Europa

Vi har fått befallningen att "tacka Herren [vår] Gud för *allting*. ... Och i intet förtörnar människan Gud, eller mot ingen är hans vrede upptänd, utom mot dem som inte erkänner hans hand i allt."¹

Otacksamhet är en av de största synderna; tacksamhet är därför en av de största dygderna.

Vikten av tacksamhet och hur den påverkar oss är tydlig i Lamans och Lemuels liv. Deras inställning till Herrens befallning att lämna Jerusalem orsakade uteslutning

lidande för tusentals människor i över 1 000 år. Lehi och Nephi prisade ständigt Gud och tackade honom för att han hade lett dem ut ur Jerusalem. Laman och Lemuel uppskattade inte det som Herren hade gjort för dem. Istället för att tacka Herren så klagade de. Därför kom Lehi och Nephi närmare Herren medan Laman och Lemuel drog sig bort från Herren. Här ser vi en viktig nyckel till hur vi kan bli andligt starka: tacksamhet.

Vi ser också att vi inte kan vara tacksamma för något utan att inse dess betydelse och utan att vi uppskattar det.

Som ung far började president Henry B. Eyring tänka tillbaka på det som hände varje dag för att se hur Guds hand rörde vid hans familj. Han sa: "När jag fortsatte så hände något. När jag såg tillbaka på dagen som gått såg jag saker som Gud hade gjort för någon av oss. ... När det hände ... insåg jag att jag, genom att försöka

**President
Jose A. Teixeira**

minnas, gjorde det möjligt för Gud att visa mig vad han hade gjort. Något som var mer än tacksamhet började växa i mitt hjärta. Mitt vittnesbörd växte. Jag blev ännu mer säker på att vår himmelske Fader hör och svarar på våra böner. Jag kände större tacksamhet för den uppmjukning och förädling som är en följd av Frälsarens försoning. Och jag visste med större säkerhet att den Helige Anden kan påminna oss om allt. ... *Mitt syfte är att uppmana dig att finna sätt att se och komma ihåg Guds välvilja. Det stärker vårt vittnesbörd.*"²

Tacksamhet stärker våra vittnesbörd. När vi uttrycker tacksamhet ser vi Guds hand i våra liv och känner hans ömma barmhärtighet. Det leder i sin tur till att vi känner en större förtröstan om att Herren hör och besvarar våra böner och leder oss i våra liv. När vi inser hur beroende vi är av Herren så blir vi ännu mer beroende av honom.

Och när vår tacksamhet för Herrens välsignelser ökar, så ökar också vår önskan att komma till honom och vi sträcker oss ut till honom i allt vi gör. "Låt alla dina gärningar göras för Herren, och varthelst du går, låt det ske i Herren. Ja, låt alla dina tankar riktas mot Herren, ja, låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt.

Rådgör med Herren i allt vad du gör ... och när du stiger upp om morgonen låt då ditt hjärta vara *fyllt av tacksamhet mot Gud.*"³

Och när vi ser på livet med en anda av tacksamhet vänder vi oss till Herren i varje tanke, vi tvivlar inte och fruktar inte.⁴

Den största tragedin som kan drabba en människa är när hon är blind för Herrens frikostiga välsignelser, vare sig det gäller hans milda lagar eller ömma barmhärtighet. När vi inte uppskattar allt det stora han gör för oss så använder vi oss inte av

det. Det är dårskap att vägra att ta emot en gåva. Vi visar vår tacksamhet genom att *använda* det som vi har fått. Den största av dessa gåvor är Jesu Kristi försoning.

Laman och Lemuel såg aldrig det utlovade landet som en välsignelse eller möjlighet till ett nytt liv. I sin otacksamhet trampade de Guds välsignelser under fötterna.

Tacksamhet gör det möjligt för oss att se Guds vägledande hand i våra liv och den stärker vår önskan att hålla hans bud. Då anpassar vi vår vilja till vår Faders vilja. Det är inte svårt att se Herrens hand i alla välsignelser vi får. Och då belönas vi med att förstå att Gud är med oss och att han vägleder oss genom livets svårigheter. Vår tro ökar och vår tillit till Gud stärks.

Tacksamhet är fröet som frodas i kärleksfull jord.

Tacksamhet ... föder respekt, förlåtelse och lindring.

Tacksamhet ... framkallar oanad generositet.

Tacksamhet ... lovsjunger Guds ömma barmhärtighet.

Tacksamhet ... ökar personlig uppenbarelse.

Tacksamhet ... manar till bön och inger mod i bedjande knän.

Tacksamhet ... gynnar livet.

Tacksamhet ... leder till omvändelse, visdom och kursförändring.

Tacksamhet ... utvidgar hjärtat.

Tacksamhet ... värdesätter förbunden.

Självaste Kristus gick ner på knä och tackade sin Fader i himlen.

Må vi odla denna gudomliga egenskap i våra familjer. ■

FOTNOT

1. L&F 59:7, 21
2. President Henry B. Eyring, "O, kommen ihåg, kommen ihåg", *Liahona*, nov 2007, s. 67
3. Alma 37:36–37
4. Se L&F 6:36

Din trofasthet påverkar generationer

Dick Thörn, Jönköping

Söndagen den 7 september 2014, en varm och solig sensommardag, samlades medlemmar i kyrkan och deras vänner till stavskonferens i Svenska Mässans lokaler i centrala Göteborg. Konferensen besöktes av äldste Donald L. Hallstrom från presidentskapet för de sjuttios kvorum och hans hustru Diane Hallstrom. Även äldste Ingvar Olsson, områdessjuttio och hans hustru Barbro Olsson, samt missionspresidenten för Sverige, president James E Beckstrand och hans hustru Tamara Beckstrand var närvarande.

Förste talare var stavspresidenten för Göteborgs stav, Ulf Strömbom. Han påminde åhörarna om den kommande helgens val i Sverige och uppmuntrade alla att delta. "Var snälla och gör det", var hans uppmaning. Naturligtvis ger kyrkans ledare inga råd om vilket parti man ska rösta på, men i Läran och förbunden kapitel 134 ges principerna för vilka som man bör välja som ledare i samhället, berättade president Strömbom. Vi har också viktiga val att göra när det gäller Jesu Kristi evangelium. Han nämnde bland annat att vi bör leva efter

dess bud, vara vänliga och le, vara villiga att förlåta och att se framåt med tro.

Två ungdomar inbjöds att komma fram och bära sina vittnesbörd, syster Ellinor Ahlström från Borås församling och broder Daniel Jelk från Skövde gren. Båda gjorde det på ett mycket fint sätt.

Förutom tal bjöd konferensen på vacker sång och musik, dels av en stavskör under ledning av Madeleine Viktorstam, Västra Frölunda församling, och dels av en duettsång av det äkta paret Carolina och Christoffer Rönndahl från Jönköpings församling.

Äldste Donald L. Hallstrom, som var den avslutande talare på konferensen, berättade om sin koppling till Sverige, att hans farfars far kom från Malmö och blev medlem i kyrkan här i Sverige och att han sedan utvandrade till Utah. Han blev senare kallad som missionär till Sverige under en tid. Äldste Hallstroms huvudbudskap var att påminna oss om hur viktigt det är att vara trofast mot evangeliet då det påverkar många generationer framåt i tiden. Han berättade om erfarenheter som

FOTO DICK THÖRN

Äldste Donald L. Hallstrom (till vänster) tillsammans med tolken Carl Johan Malm.

illustrerade detta gällande sin farfars far, farfar och farmor och sina egna föräldrar. När tragiska dödsfall inträffade kunde de ha vänt sin sorg till bitterhet, men istället vände de sig till Gud eftersom deras tro var väl förankrad i evangeliet. De fick därigenom frid och tröst genom evangeliet. Deras sätt att handskas med dessa händelser är ett arv och ett exempel för kommande generationer.

Äldste Hallstrom fortsatte med att betona hur viktigt det är att hela tiden nära och förankra sin tro och sitt vittnesbörd. Vi håller möten i kyrkan av denna anledning, att stärka varandra i tron, att få undervisning i den rena läran och att få komma och ta del av sakramentet. Stärkandet av tro och vittnesbörd behöver också

ske i familjen genom bland annat familjens hemafton, familjebön och sund rekreation tillsammans. Likaså är den personliga dyrkan av Gud genom egna studier och bön viktig för att stärka tro

och vittnesbörd. Gör vi allt detta leder det till en djup och varaktig omvändelse. Är vi väl förankrade i tron kan ingenting få oss att gå bort från kyrkan. Vi kan alla sjunga psalmen "Jag är Guds lilla barn", men är vi så säkra på det vi sjunger att vi oavsett vad som händer inte kommer att vända oss bort från Herren och hans kyrka?

Äldste Hallstrom avslutade med att bära sitt starka vittnesbörd om evangeliets äkthet, att Gud är vår evige Fader, att Jesus Kristus är vår Frälsare och Guds Son, att Jesu Kristi kyrka finns på jorden. Han uttryckte också tacksamhet för alla goda män,

Carolina och Christoffer Rönndahl från Jönköpings församling sjunger psalmen "Bliv kvar hos mig" ackompanjerade av Johanna Amundsen från Västra Frölunda församling.

FOTO DICK THÖRN

goda hustrur, goda föräldrar och goda barn. Ni är exempel på det majestätiska i evangeliet och det ni gör har betydelse i släktled efter släktled.

Förutom äldste Hallstrom gav naturligtvis även övriga talare för dagen många goda och upplyftande tankar. Några korta axplock är följande:

Syster Ellinor Ahlström sa: "Mitt vittnesbörd är något som jag alltid bär med mig och som jag därmed alltid kan dela med mig av."

Broder Daniel Jelk vittnade om hur viktigt det är med den Helige Andens hjälp i vardagen. Med dess hjälp kan vi alltid göra rätt val.

Syster Tamara Beckstrand berättade hur det gick till när hon som 16-åring fick sin patriarkaliska välsignelse och hur hon i samband med det förstod hur väl vår himmelske Fader kände henne genom att hon fick svar på tre specifika frågor som hon innan välsignelsen gavs hade en stark önskan att få svar på.

President Beckstrand betonade det behov som hel-tidsmissionärerna har att få stöd och hjälp av de lokala medlemmarna för att det ska bli framgång i missionsarbetet.

Syster Barbro Olsson talade om Herrens kärlek, levande profeter och om försoningens

verklighet, att Jesus Kristus verkligen kan hela oss och att målet i evangeliet är att ge oss alla lycka.

Äldste Ingvar Olsson påminde besökarna om möjligheten att hämta kraft genom att besöka Herrens tempel. Han berättade också att han funderat över vad han själv kan göra nu när tiden har kommit då Herren påskyndar sitt verk. Han talade om behovet av heliggörelse. Äldste Olsson tycker det är underbart att få hjälpa till i kyrkan. Det är viktigt att ha kraft över till att göra det, att vi inte bara ger småsmulor, utan att vi verkligen har kraft till att kunna ge det bästa vi har av oss själva. Han varnade också för att ta efter världens nivå när det gäller klädsel och media, att vi istället bör se på ledarna i kyrkan och följa dem.

Syster Diane Hallstrom talade om att vi alltid bör vara riktade mot Sion i all vår strävan i livet. Hon berättade bland annat om en pionjärkvinna som strax innan hon dog på vandrigen mot Saltsjödalalen hade ett viktigt meddelande till sin son: "Hälsa min son att hans mamma dog med ansiktet vänt mot Sion." Syster Hallstrom påminde oss alla om hur viktigt det är vilken riktning vi har i våra liv. ■

"Vi ska agera, inte bara reagera"

Sophia Olsson, Vendelsö församling

Apostlarnas uppgift är att vara speciella vittnen om Jesus Kristus och miraklet i hans uppståndelse. Med dessa kall som de har kommer en mantel och en avskiljning från världen, som är så kraftfull att den inte går att förneka. Detta var något vi alla fick bevittna i september 2014 på en brasafton för unga vuxna som hölls av äldste David A. Bednar i apostlarnas kvorum. Närvarande var också äldste Patrick Kearon i de sjuttios kvorum och områdessjuttio äldste R. Ingvar Olsson med fruar.

Förväntningarna var stora då besök likt detta inte sker så ofta. Unga vuxna från ett flertal orter från när och fjärran tog sig till ett fullsatt Gubbängens kapell i Stockholm.

Noomi Förnes, Gubbängens församling, förklarade att hon liksom många andra har valt att delta i mötet för att bli undervisad och upplyft, men samtidigt förväntar hon sig inte att höra något hon inte har hört förut.

Vilken tro på andliga uppenbarelser det här visar! Unga vuxna från Norden är villiga att komma med inställningen att evangeliet är och kommer alltid att vara detsamma, men Anden är där för att göra det mer personligt och tillämpbart för oss, beroende på livssituation och behov.

Äldste Bednar lyckades uppfylla de här förväntningarna. Han visade oss hur man kan betjäna ett fullsatt kapell på ett sätt som får alla att känna sig involverade och upplyfta på en personlig nivå.

Han valde att be de som rest dit med honom att inleda med korta vittnesbörd. Resten av tiden fick de församlade ställa frågor som han själv, med hjälp av övriga på förhöjningen, besvarade. Det

hela fungerade som en panelutfrågning eller ett råd.

Att undervisa på detta sätt var ett väldigt intressant och uppskattat koncept. Josef Kääriä, Sundsvalls gren, tyckte det var betryggande att höra frågor från andra människor i liknande situationer som han själv befinner sig i och fann styrka i att känna enighet med medlemmar Norden över.

Äldste Bednar undervisar ofta i sina tal att vi bör agera istället för att bara reagera. Det vill säga att vi ska handla för att få saker att hända och inte bara förvänta oss välsignelser eller resultat, utan rätt sorts ansträngning från vår sida. Man skulle kunna säga att detta var temat även den här kvällen. Han uppmanade oss som sagt att ställa frågor. Men han sa även att frågor som man alltid velat fråga en generalauktoritet eller saker man alltid undrat över inte var lämpliga att ta upp på det här mötet. Han lovade att om det var meningen så skulle de svaren komma utan att frågan togs upp publikt. Syftet med denna uppmaning var att han ville att vi skulle ställa inspirerade frågor som kom till oss där och då av Herren. Han ville att vi skulle agera på de känslor vi fick just under detta möte. Han ville att vi skulle vara vakna och alerta för Andens maningar för att kunna lära oss det som Herren ville att vi skulle lära oss just den här kvällen. Det satte lite press på

FOTO HELENA ÖSTERLUND

En ung vuxen från Finland ställer en fråga till äldste Bednar under mötet i det fullsatta kapellet.

Från vänster: Äldste Olsson, äldste Kearon och äldste Bednar svarar tillsammans på en av de unga vuxnas frågor.

FOTO HELENA ÖSTERLUND

de som ställde frågorna, med det hindrade inte deltagarna från att ställa många aktuella och inspirerande frågor som vi alla kunde lära av.

En av frågorna var hur vi kan använda oss av Kristi nåd och försoning för att få styrka i vardagen. Svaret var väldigt talande för hela upplevelsen av mötet. Äldste Bednar förklarade att han inte kan ge oss svaret på frågan, men han kunde visa vägen till hur och var vi kan finna svaret själva. Han uppmanade oss att gå hem och studera Mormons bok och leta efter fraser såsom ”styrkta av Herren”. Han lovade att svaret då kommer till oss, om vi agerar/handlar efter denna enkla uppmaning.

Alla svar på frågorna var i likhet med detta. Han gav inte ett svar utan en inbjudan och därefter utlovade välsignelser. Han visade verkligen att evangeliet måste levas och upplevas för att kunna göra nytta.

Den avslutande delen av mötet var också väldigt intressant då han ville höra vad vi lärt oss av upplägget av denna brasafton. Han ville i princip låta oss undervisa oss själva om varför det är viktigt att ställa frågor och handla tillsammans i råd. Det finns ingenting som apostlarna gör som vi inte kan lära oss av, även om det bara är hur de väljer att lägga upp en brasafton för att få ut så mycket som möjligt av den.

De som kom dit hade rätt i sina förväntningar. Vi hörde inget som vi aldrig hört förut och det var inga nya doktriner som avslöjades, men Anden var där och undervisade oss på sätt som vi inte har upplevt förut. Det var en upplyftande stund för alla närvarande.

Det mest kraftfulla var då han avslutade med sitt vittnesbörd i kraft av sitt apostoliska ämbete och lät oss veta att Kristus lever och att Mormons bok är sann.

Apostlar och profeter finns i dag. Låt oss lyssna till dem och lyda deras maningar, det kommer resultera i mer lycka och frid. ■

Äldste Bednar besöker Sverige

Helena Österlund

När äldste Bednar besökte Sverige i september 2014 träffade han inte bara de unga vuxna, utan även en stor grupp av de missionärer som tjänar i Sverige. Att som missionär få undervisas av en apostel är ett unikt tillfälle, och förväntningarna var höga. Och äldste Bednar uppfyllde dem alla genom att följa Andens vägledning. Innan mötet hade missionärerna fått tre tal att studera. De hade uppmanats att ställa frågor utifrån dessa tal.

”Jag ska inte hålla ett långt tal. Jag vill veta vad ni har för frågor,

och så ska jag tillsammans med de som sitter med mig på förhöjningen besvara dem.”

De som satt på förhöjningen var bland annat syster Bednar, äldste och syster Kearon, (områdespresidentskapet) samt äldste och syster Olsson (områdessjutio). Det var en andlig fest som inbjöd till goda känslor, inspiration och en del skratt.

Anna Peterson, nyss hemkommen från sin egen mission i Spanien, tog tillfället i akt att lyssna på aposteln och berättar följande om sin upplevelse:

En missionärs-syster ställer en fråga till äldste Bednar under missionsmötet.

”Att få närvara när äldste Bednar och äldste Kearon och deras fruar besökte Stockholm, för att bland annat tala till en samlad skara missionärer i Sverigemissionen, var kort sagt en underbar upplevelse.

Det var en helt otrolig stämning och känsla i rummet, som man märkte av så fort man klev innanför dörren. Alla missionärerna satt vördnadsfulla, nyfikna och exalterade över att få vara med om det här stora tillfället att få lyssna till en Herrens apostel och andra ledare. Tack vare deras förberedelser och deras villighet att lära, hade vi alla som var där möjlighet att låta oss undervisas, genom inspirerade ord och genom den Helige Anden. Det talades bland annat om omvändelsens kraft, att uppoffra saker, tid och vanor, hur vi kan vara starkare i vår tro och våra vittnesbörd och hur vi själva måste agera. Det gavs många lärdomar och tankeställare under mötet.

Utan tvivel var det många vittnesbörd som stärktes den här torsdagsmorgonen, även mitt. Jag kan vittna om att jag vet att Herren talar till oss än idag, på många olika sätt, även genom sina tjänare. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är den sanna kyrkan på jorden som blev återställd i den här sista tiden. Det är Kristus som styr och hans kärlek är oändlig. Vad rikligt välsignade vi är!” ■

Generationer binds samman

Bruno Klarin, Västerhaninge

En vacker dag i juli månad 2014 befann sig syster Judy Kohler på en plats som hon sent kommer att glömma. Normalt tillbringar hon dagarna på Stadsarkivet i Stockholm tillsammans med andra speciellt kallade missionärer. Man fotograferar olika gamla register som är till nytta vid släktforskning.

År 1860 emigrerade hennes mormors farmor Stina-Cajsa Andersson med make till USA efter att de blivit medlemmar i Jesu Kristi Kyrka i trakten av Udenäs utanför Karlsborg i Västergötland.

Med bistånd av svenska medlemmar och hjälpsamma personer i Udenästrakten hade syster Kohler kunnat lokalisera platsen för Tobäcken, som var namnet på den lilla gård där Stina-Cajsa bodde som gift. Idag sköts och bebos gården Tobäcken av kyrkoherde emeritus Alvar Lindman med familj. Denne lägger ner stort intresse och arbete på att bevara gården och dess kulturhistoriska värde. Syster Kohler hade fått en inbjudan av de nuvarande ägarna att komma till Tobäcken för att själv uppleva platsen där hennes förfäder hade bott.

Kyrkoherde Lindman med hustru Christina tog emot med

öppna armar och hade till exempel slagit det höga gräset på åkermarken för att underlätta besökarnas rundvandring. Att gå runt och se gamla husgrunder, jordkällaren och det imponerande stora askträdet som funnits där i många generationer kändes bokstavligen som att vandra i fädernas fotspår. Vi som var med på besöket kände att den andliga gemenskapen mellan olika generationer ytterligare stärktes när Christina Lindman, som är kantor, sjöng solo för oss i det fria, ”I denna ljuva sommartid”, till en dalamelodi.

Dagens upplevelser var inte slut ännu. Färden gick vidare till Udenäs kyrka. Där finns ett litet museum som bland annat visar den äldsta gravstenen i trakten. Stina-Cajsa tillhörde en känd släkt i området – Svanviksslakten – vars rötter går tillbaka till 1500-talet. På gravstenen för hennes förfader kan man fortfarande läsa orden: ”Her ligger begravnen Måns Joenson i Svanevik ... afsomnade 1598.”

”Vi kommer aldrig att glömma hur spännande det kändes att besöka Tobäcken”, säger syster Kohler. ”När jag kom till Sverige på mission hoppades jag på att åtminstone finna en bild av

FOTO G. OATSBRUNO KLARIN

området. Jag och hela min släkt känner Herrens barmhärtighet bakom allt detta. Många kommer att bli välsignade genom all den vänlighet som ledde fram till att vi fann Stina-Cajsas hem.” ■

Syster Judy Kohler med dotter samtalar med paret Lindman.

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar

in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■